EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.3.6.
COM(2019) 98 final

2019/0048 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az Indiai-óceáni Tonhalbizottságban képviselendő álláspontról és a 9398/1/14 REV 1 határozat hatályon kívül helyezéséről

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya az Unió által az Indiai-óceáni Tonhalbizottságban (IOTC) az állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések tervezett elfogadásával kapcsolatban a szervezet 2019 és 2023 között tartandó ülésein képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat.

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2.1. Megállapodás az Indiai-óceáni Tonhalbizottság létrehozásáról

Az Indiai-óceáni Tonhalbizottság létrehozásáról szóló megállapodás (IOTC-megállapodás) célja, hogy az IOTC felállítása révén előmozdítsa a halállományok védelme és optimális hasznosítása érdekében folytatott együttműködést, és ösztönözze az említett állományokat érintő halászati tevékenységek fenntartható fejlesztését. A megállapodás 1996. március 23-án lépett hatályba.

Az Európai Unió az IOTC-megállapodás részes fele, miután a 95/399/EK tanácsi határozat[1] útján jóváhagyta azt.

2.2. Indiai-óceáni Tonhalbizottság

Az IOTC-t az IOTC-megállapodás által létrehozott szerv, amely a megállapodás hatálya alá tartozó területen a halászati erőforrások kezeléséért és védelméért felel. Olyan állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseket fogad el, amelyek biztosítják a megállapodás hatálya alá tartozó területen előforduló halállományok védelmét, és előmozdítják azok optimális hasznosítását.

Az IOTC tagjaként az Unió részvételi és szavazati joggal is rendelkezik. Határozatait az IOTC konszenzussal hozza meg, de hozhat határozatot a tagok háromnegyedes többségével is.

2.3. Az IOTC határozatai

Az illetékessége alá tartozó halászati tevékenységek vonatkozásában az IOTC a szerződő felekre nézve kötelező állományvédelmi és végrehajtási intézkedéseket fogadhat el.

A megállapodás IX. cikkének (4) bekezdésével összhangban az intézkedések 120 nappal azután lépnek hatályba, hogy az IOTC értesíti róluk a szerződő feleket. Ha bármelyik szerződő fél az értesítéstől számított 120 napon belül kifogást emel valamely intézkedéssel szemben, akkor rá nézve az intézkedés nem kötelező. Amennyiben a szerződő felek több mint egyharmada kifogást nyújt be, a többi szerződő fél nem köteles végrehajtani a kifogásolt intézkedést.

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

A regionális halászati gazdálkodási szervezetek éves ülésein az Unió által képviselendő álláspont kialakítása jelenleg egy kétlépcsős eljárásban történik. Az uniós álláspont alapelveit és irányvonalait több évre szólóan rögzíti egy tanácsi határozat. Ezt az álláspontot az egyes éves ülésekre a tanácsi munkacsoportban megvitatandó informális bizottsági dokumentumok révén aktualizálják.

[1] A Tanács 95/399/EK határozata (1995. szeptember 18.) a Közösségnek az Indiai-óceáni Tonhal Bizottság létrehozásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról (HL L 236, 1995.10.5., 24. o.).

Az IOTC vonatkozásában ezt a megközelítést a 2014. május 8-i 9398/1/14 REV 1 tanácsi határozat[2] vezette be, amely a 2014–2018-as időszakra meghatározza az IOTC-ben képviselendő uniós álláspontot. A határozat általános elveket és iránymutatásokat tartalmaz, de a lehetséges mértékben az IOTC sajátosságait is figyelembe veszi. Ezen túlmenően a tagállamok által kifejezett kérésnek megfelelően egységes eljárást állapít meg az uniós álláspont évenkénti meghatározására vonatkozóan.

A 9398/1/14 REV 1 határozat előírja, hogy a 2019-es éves ülés előtt felül kell vizsgálni az Unió álláspontját. Ezért ez a javaslat meghatározza az IOTC-ben a 2019–2023-as időszakban képviselendő uniós álláspontot, és ezáltal felváltja a 9398/1/14 REV 1 határozatot.

A 9398/1/14 REV 1 határozat tükrözte az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben[3] meghatározott új közös halászati politika alapelveit és irányvonalait, figyelembe véve a közös halászati politika külpolitikai vetületéről szóló bizottsági közleményben[4] megfogalmazott célkitűzéseket is. Ezenkívül az uniós álláspontot összhangba hozta a Lisszaboni Szerződéssel.

A jelenlegi felülvizsgálat a halászat hatásaival összefüggésben figyelembe veszi *„A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia”* című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közleményt[5], valamint az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak a *„Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend”* című közös közleményét[6] és a hozzá kapcsolódó tanácsi következtetéseket[7].

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Általános elvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „a megállapodásokkal létrehozott szervekben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”.

A „joghatással bíró jogi aktusok” fogalmába beletartoznak a kérdéses szervet szabályozó nemzetközi jog szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok, valamint azok az eszközök is, amelyek a nemzetközi jog szerint nem bírnak kötelező erővel, de „meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által [...] elfogadott szabályozás tartalmát”[8].

---

2 A Tanács 9398/1/14 REV 1 határozata az Indiai-óceáni Tonhalbizottságban (IOTC) az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról.

3 Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

4 COM(2011) 424, 2011.7.13.

5 COM(2018) 28 final, 2018.1.16.

6 JOIN(2016) 49 final, 2016.11.10.

7 7348/1/17 REV 1, 2017.3.24.

8 A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, *Németország* kontra *Tanács*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

4.1.2. A jelen esetre történő alkalmazás

Az IOTC-t megállapodás, nevezetesen az IOTC-megállapodás hozta létre.

Az IOTC által elfogadandó jogi aktusok joghatással bíró jogi aktusok. Az IOTC-megállapodás IX. cikkének megfelelően a tervezett jogi aktusok a nemzetközi jog szerint kötelező érvényűek lesznek, és meghatározó módon befolyásolhatják az uniós szabályozás és azon belül a következő jogszabályok tartalmát:

- a Tanács 1005/2008/EK rendelete a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról[9];
- a Tanács 1224/2009/EK rendelete a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról[10]; és
- az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről[11].

A tervezett jogi aktusok nem egészítik ki és nem módosítják az IOTC-megállapodás intézményi keretét.

Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. Anyagi jogalap

4.2.1. Általános elvek

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül. Amennyiben az említett jogi aktus kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegűként azonosítható, míg a másik pusztán járulékos jellegű, a határozatot egyetlen jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt jogalapra kell alapítani.

4.2.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A tervezett jogi aktus fő célja és tartalma a halászattal kapcsolatos. Az 1380/2013/EU rendelet az a jogalap, amely meghatározza az ebben az álláspontban érvényesítendő elveket.

Ezért a javasolt határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése. A határozatnak fel kell váltania a 2014–2018-as időszakra vonatkozó 9398/1/14 REV 1 határozatot.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése, összefüggésben az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdésével.

[9] HL L 286., 2008.10.29., 1. o.
[10] HL L 343., 2009.12.22., 1. o.
[11] HL L 347., 2017.12.28., 81. o.

2019/0048 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az Indiai-óceáni Tonhalbizottságban képviselendő álláspontról és a 9398/1/14 REV 1 határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az Unió a 95/399/EK tanácsi határozat[12] útján jóváhagyta az Indiai-óceáni Tonhalbizottság létrehozásáról szóló megállapodást (IOTC-megállapodás), amely létrehozta az Indiai-óceáni Tonhalbizottságot (IOTC).

(2) Az IOTC az IOTC-megállapodás által létrehozott szerv, amely az IOTC-megállapodás hatálya alá tartozó területen a halászati erőforrások kezeléséért és védelméért felel. Az IOTC olyan állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseket fogad el, amelyek biztosítják az IOTC-megállapodás hatálya alá tartozó területen előforduló halállományok védelmét, és előmozdítják azok optimális hasznosítását. Ezen intézkedések kötelezővé válhatnak az Unióra nézve.

(3) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[13] értelmében az Uniónak biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, végzésük összhangban legyen a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához. Az említett rendelet ezenkívül előírja, hogy az Uniónak elővigyázatossági megközelítést kell alkalmaznia a halászati gazdálkodás vonatkozásában, és biztosítania kell, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet. Rögzíti továbbá, hogy az Uniónak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló állománygazdálkodási és -védelmi intézkedéseket kell hoznia, támogatnia kell a tudományos ismeretek elmélyítését és a tudományos szakvélemények kidolgozását, valamint fokozatosan fel kell számolnia a visszadobás gyakorlatát, és elő kell mozdítania az olyan halászati módszerek alkalmazását, amelyek hozzájárulnak a szelektívebb halászathoz és a nem szándékos fogások lehető legnagyobb mértékű elkerüléséhez és csökkentéséhez, valamint a tengeri ökoszisztémára és a halászati erőforrásokra csekély hatást gyakorló

[12] A Tanács 1995. szeptember 18-i határozata a Közösségnek az Indiai-óceáni Tonhal Bizottság létrehozásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról (HL L 236., 1995.10.5., 24. o.).

[13] Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

halászathoz. Emellett az 1380/2013/EU rendelet kifejezetten előírja, hogy külső halászati politikáját az Uniónak e célkitűzésekkel és elvekkel összhangban kell folytatnia.

(4) Amint azt az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak a *„Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend”* című közös közleménye[14] és a hozzá kapcsolódó tanácsi következtetések[15] is leszögezik, a regionális halászati gazdálkodási szervezetek hatékonyságának támogatása és fokozása, valamint – adott esetben – az említett szervezetek irányításának javítása az e fórumok munkájában való uniós szerepvállalás központi elemét képezi.

(5) *„A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia”* című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett bizottsági közlemény[16] konkrét intézkedéseket említ a műanyagok mennyiségének és a tengerszennyezésnek a csökkentésére, valamint a tengeren elveszített vagy szándékosan hátrahagyott halászeszközök számának mérséklésére.

(6) Helyénvaló meghatározni az Unió által az IOTC 2019–2023-as időszakban tartandó ülésein képviselendő álláspontot, mivel az IOTC állományvédelmi és végrehajtási intézkedései kötelező érvényűek lesznek az Unióra nézve, és meghatározó módon befolyásolhatják majd az uniós szabályozás, nevezetesen az 1005/2008/EK tanácsi rendelet[17], az 1224/2009/EK tanácsi rendelet[18] és az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és tanácsi rendelet[19] tartalmát.

(7) Az Unió által az IOTC ülésein képviselendő álláspontot jelenleg a 9398/1/14 REV 1 tanácsi határozat[20] állapítja meg. A 9398/1/14 REV 1 határozatot helyénvaló hatályon kívül helyezni és a 2019–2023-as időszakra egy új határozattal felváltani.

(8) Tekintettel az IOTC-megállapodás hatálya alá tartozó terület halászati erőforrásainak folyamatosan változó természetére, valamint arra, hogy ezzel összefüggésben az uniós álláspont kialakításánál figyelembe kell venni az új fejleményeket – ideértve az IOTC ülései előtt vagy alatt előterjesztett új tudományos és egyéb releváns információkat –, az uniós intézmények közötti jóhiszemű együttműködésnek az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 13. cikke (2) bekezdésében meghatározott elvével összhangban a

---

14 JOIN(2016) 49 final, 2016.11.10.

15 7348/1/17 REV 1, 2017.3.24.

16 COM(2018) 28 final, 2018.1.16.

17 A Tanács 1005/2008/EK rendelete a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

18 A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

19 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).

20 A Tanács 9398/1/14 REV 1 határozata az Indiai-óceáni Tonhalbizottságban (IOTC) az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról.

2019–2023-as időszakra meg kell állapítani az Unió álláspontjának évenkénti kialakítását szolgáló eljárást,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Indiai-óceáni Tonhalbizottságban (IOTC) ülésein az Unió által képviselendő álláspontot az I. melléklet tartalmazza.

2. cikk

Az IOTC ülésein képviselendő uniós álláspontot évenként, a II. mellékletben foglaltak alapján kell megállapítani.

3. cikk

Az I. mellékletben szereplő uniós álláspontot a Tanács legkésőbb az IOTC 2024-es éves üléséig értékeli és – adott esetben – a Bizottság javaslata alapján felülvizsgálja.

4. cikk

A 2014. május 8-i 9398/1/14 REV 1 határozat hatályát veszti.

5. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök